

Kmetovski pregovori za Kimovec.

(Ta mesec ima 30 dni. Poletje h koncu gré in jesen nastopi.
Solnce stopi v znamenje Vage.)

Kakoršno vreme prvi dan kane, rado celi mesec ostane. — Od začetka tega mesca se škodljivi hlapovi delajo, ki ljudi in živino nadlegvajo. — Pozneje merzla rosa in slana pada, ki listje orumeni in rastivno moč v korenine nazaj podi. — Po sredi mesca rad dež perhaja, na-tó suhi vetrovi in sape puhté, iz česar večkrat neprijeten in gnil zrak vstaja. — Zadnja četert mesca da skazljive megle in deževne dni. — Na s. Matevža dan vreme vgodno, — ostane tako štiri tédne v prihodno. — Veliko želóda pred s. Mihelam zrelega, — zgodna zima, na sežnje snega. — Grom in tresk o s. Miheli hude vetrove pomeni. — Jasna noč pred s. Mihelam; — ojstra, merzla zima. — Če preselovavne ptice pred s. Mihelam ne leté, se pred Božičem ni bati zime terdé. — Kakoršni Kimovec, tak prihodni Sušec. — Ob malim Šmarni lastovka uide. s.

Toča in copernice.

Kaj de je toča, vsi veste. Kaj si jest mislim od nje, sim menil razlagati; ampak zdelo se mi je, de od toče bolji tamkaj govorim, kjer razlagujem obzémle (Atmosphäre), to je: zrak, vetre, megle in oblake, roso, slano, dež, sneg in točo. Za tega voljo bom sedaj kaj maliga od toče, več od copernic povédal.

Toča.

Nektére zerna toče, ki je 15. Velkitravna v létu 1702 na Francoskim šla, so čez libro težale. Na Stronzi, anglijskimu otoku, so v létu 1818 voglaste zerna toče padale, ki so lesene predokna prestrelile. Berêmo tudi od ledenih kosov, ktéri so med točo padali, in vsesortne obraze imeli. Kos, ki je v letu 1717 per Namiru na zemljo padel, je 8 liber, uni pa per Kremsu v létu 1719 6 liber tehtal; in tajisti per Poddamu v létu 1769 je bil buči enak, je vóla vbil, in možu roko odtergal. V jutrovi dežéli, v Mízori pak so anglijski zolnirji ogledovali kos ledú, ktéri je iz oblakov padel, in ni bil manji, kakor slon.

Točne zerna so v sredi snežene, zvonaj pa ledene. V nektérik se tudi prah, pesek, pepél, rese, lasje in druge lahke reči najdejo, ki jih vihar v oblake povzdigne, dežju ali toči primeša.

Točica ali babje pšeno po hribih in spomladi pada, kjer in kader od toče malo slišimo. Letá ljubi polétno gorkoto, nižji dežéle, in posebno tajiste, ktére štejejo čveterne létne čase. Kraje, ki jih je toča púsula, jih v tistim letu malokrat zopet obiše. Od tega vènder vémo, de bodo nekaki kraji od te božje šibe večkrat vdarjeni, kakor drugi. Nektéri so pa menili, de le po dnevi točuje: rés je, de popoldna soparica toči nar bolj služi, vender skušnja nas uči, de tudi po noči ali zjutraj ta nesreča nas zna zadeti. Sivi, cunjasti oblaki se vlečejo čez vinograde in polje, pred seboj ženejo strah, za njim se plazi ječanje in vek.

Copernice.

Kdo pa dela točo? Kdo plede ojstro šibo za grešne in pobožne ljudi, za cele vasi in dežéle?

Bog je, ki malopridne kaznuje, zaspance zbujuje, pobožne v véri poterjuje. Ali mi to ne verjameš? ali morebiti z slepimi malikovavci terdiš, de Bog ljudem, in scer gerdim babam vladarstvo svetá prepusti?

Odgovoriš morebiti: Bog je, kakor svete pisma učé, hudiču in raznim ljudem dopustil, drugim škodovati. Resnico terdiš, pa ne pomisliš, de take reči so redke, ne vsakdanje; de je božji sin peklenške pošasti premagal, in de le terdovraten pijanec vzrok pijančvanja rajši vragu, kakor sam sebi navali. Pameten človek vé, de dobrotljivi Bog zdaj z točo, zdaj z slano, zdaj z sušo, zdaj z vodó, zdaj z ognjem, z vojsko in kugo ljudstva obiskuje, brez de bi kugo, ali povodenj, ali slano, ali točo mogočnim copernicam perpisal. Ali veš, de na visokih gorah, de po merzli Rusovski dežéli, de per nevernih zamorcih ni nobene copernice, ker clo iména od copernice ne poznajo?

Zakaj pa zvoné, in z žegnanim ognjem stre-ljajo, če ne za to, de bi copernice odgnali? — Za to, kér se rajši bojujejo z sovražnikom, kteriga ni, ko z tajistim, ki jih po vsih potih spremlja, z vražami namreč. Če se huda ura bliža, prav storiš, de z cerkovnim zvonam ljudi k molitvi opominjaš, Boga prositi, de šibo odverne, z ktéro nam žuga. Brez nehanja zvoniti je napčno in škodljivo, kér vémo, de zvonenje strelo na se vleče, in kér časopisi učé, de je bilo pri taki perložnosti že dostikrat veliko ljudi vbitih. Za tega voljo modre zapovdi brezkončno zvonenje prepovdujejo; tóde samoglavci sebi rajši, kakor drugim verjamejo.

(Konez sledi.)

Befedna vganjka.

Zela treh slogov befeda
Vlada in fkerbno pregleda,
Kar se pri hihi godi,
Kar se na polju fiori.

Sadniga slogov odstavi,
Ter pred ozhi ti postavi,
Višhiga imena ofobo,
Hišhiga reda podobo.

Bodi pa tudi hvalessen,
Kadar si tega delessen,
Kar ti le tretji sa se
S zherkami tremi pové.

L—z.

Snajdba vganjke v poprejšhnimu listu je:
p a l i z a.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	7. Kimovza.		2. Kimovza.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mérník Pphenize domazhe	1	17	1	22
1 „ „ banafhke	1	21	—	—
1 „ Turfhize . . .	—	—	—	54
1 „ Sorfhize . . .	—	—	—	—
1 „ Rèshi . . .	—	51	—	57
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	51
1 „ Profa . . .	—	56	1	—
1 „ Ajde . . .	—	53	—	—
1 „ Ovfa . . .	—	32	—	33

V Ljubljani. Natisnil in saloshil Joshef Blasnik.